
"Agronauci zachodniego Pacyfiku"

Przegląd Socjologiczny / Sociological Review 22/2, 263

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Przemiany postaw w stosunkach wieś — miasto, Tendencje egalitarne i nowa hierarchia społeczna, Wnioski.

Nie zamierzając w tej notatce dawać pełnej bibliografii prac prof. Nowakowskiego z zakresu socjologii miasta — a w tej dziedzinie prof. Nowakowski jest czołowym socjologiem w Polsce — chciałbym tu wymienić zbiorową pracę pod redakcją prof. Nowakowskiego: *Socjologiczne problemy miasta polskiego*. Praca ta ukazała się w 1964 r., a w 1965 r. wydana została w Związku Radzieckim jako pierwsza polska książka socjologiczna.

Józef Chałasiński

«ARGONAUCI ZACHODNIEGO PACYFIKU»

Argonauci zachodniego Pacyfiku — Relacje o poczynaniach i przygodach krajowców z Nowej Gwinei (Warszawa 1967, PWN, ss. 644). Książka ta jest przekładem dzieła, które w oryginale angielskim pt. *Argonauts of the Western Pacific* ukazało się w 1922 r. Jej przekład polski ukazuje się obecnie pod redakcją i z posłowiem docenta dra Andrzeja Waligórskiego. Docent Waligórski pisze w posłowiu: „Przekład *Argonautów*, który oddajemy do rąk polskiego czytelnika, jest drugim (po wydanym niedawno tłumaczeniu francuskim) przekładem na język obcy książki, która bez mała przez lat pięćdziesiąt dostępna była jedynie w oryginalnej wersji angielskiej. Nawrót do naukowej książki po upływie tak długiego czasu jest sam w sobie symptomatyczny, jest to fakt na pewno nie częsty w dziejach humanistyki. Być może jest on wyrazem dzisiejszych tendencji w antropologii społecznej, która szukając wzorów, jakie mogłyby stać się dla niej pomocne w zrozumieniu dzisiejszego człowieka i społeczeństwa w coraz trudniejszym i bardziej skomplikowanym świecie, powraca do pierwszych pionierów i szeroko przez nich zarysowanych fundamentów empirycznej etnografii. Taki bowiem charakter ma ta książka, która pomimo ogromnych postępów, jakie poczyniły w tym okresie nauki społeczne, zachowuje nadal swą aktualność. Świadczyłoby to o tym, że tkwią w niej wartości trwałe, o charakterze nieprzemijającym, które nie podlegają niszczącemu działaniu czasu” (s. 644).

DALSZY CIĄG ŻYCIORYSU WŁASNEGO ROBOTNIKA JAKUBA WOJCIECHOWSKIEGO

Ciąg dalszy mego życiorysu już w kraju — pod takim tytułem tygodnik „Polityka” (3 lutego 1968) publikuje dalszy ciąg *Życiorysu własnego robotnika* Jakuba Wojciechowskiego, zmarłego w 1958 r. Przypomnijmy, że ten *Życiorys* Wojciechowskiego, który ukazał się w 1930 r. jako publikacja Instytutu Socjologicznego w Poznaniu, oraz wcześniejszy *Życiorys własny* Władysława Berkana (Poznań 1923, z przedmową Floriana Znanieckiego) to były pierwsze robotnicze pamiętniki, od których zaczęło się zainteresowanie dla zbierania i publikowania pamiętników robotników i chłopów. W rozgłosie, jaki zdobył sobie *Życiorys* Jakuba Wojciechowskiego, bardzo dużą rolę odegrał Tadeusz Boy-Żeleński. Przyjaźń Boya z Wojciechowskim jest tematem książki Wiesława Rogowskiego pt. *Zapomniana przyjaźń Boya*, Wydawnictwo Morskie 1967, ss. 199.